

გ ა დ ა მ ნ ი ს ტ რ ა ტ ი ა

საქართველოს სახელით

27 მარტი, 2019 წელი
თბილისი

ქ.

შესავალი ნაწილი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგია

მოსამართლე ხატია არდაზიშვილი
სხდომის მდივანი ეკა დარჩიაშვილი

მოსარჩელე - ლ-----ი

წარმომადგენელი - ნ-----ი

მოპასუხე - აღსრულების ეროვნული ბიურო

წარმომადგენელი - ს-----ე

მესამე პირი - შპს "ნ-----ი"

დავის საგანი - ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობა.

აღწერილობითი ნაწილი

1. სასარჩელო მოთხოვნა

1.1. ბათილად იქნას ცნობილი აღსრულების ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 08 ნოემბრის №S----- ბრძანება დავალიანების გადახდევის შესახებ.

2. მოპასუხის პოზიცია

2.1. მოპასუხე - სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიუროს წარმომადგენელმა სარჩელი არ ცნო, მხარი დაუჭირა წარმოდგენილ შესაგებელს და განმარტა, რომ სარჩელი უსაფუძვლოა და არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

3. მესამე პირის პოზიცია

3.1. მესამე პირი - შპს "ნ-----ის" წარმომადგენელი სხდომაზე არ გამოცხადდა, მისთვის ცნობილი იყო სხდომის დროისა და ადგილის შესახებ კანონით დადგენილი წესით.

4. ფაქტობრივი გარემოებები

4.1. დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები

4.1.1. შპს "ნ-----მა" დავალიანების გადახდევენების შესახებ განცხადებით მიმართა მოპასუხე - აღსრულების ეროვნულ ბიუროს და მოითხოვა გამარტივებული წარმოების გზით ლ-----ისათვის დავალიანების - 6796.5 ლარის, ასევე სააპლიკაციო საფასური - 100 ლარის დაკისრების მიზნით გადახდევენების შესახებ ბრძანების გამოცემა.

შპს "ნ-----მა" განცხადებას დაურთო სასაქონლო ზედნადები, გასავლის ზედნადები.

მტკიცებულება, რომელსაც ეყრდნობა სასამართლო:

- შპს "ნ-----ის" განცხადება დავალიანების გადახდევენების შესახებ აღსრულების ეროვნული ბიუროსადმი და თანდართული მასალები - ს/ფ 72-84.

4.1.2. აღსრულების ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 06 მარტის №S----- შეტყობინებით, გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ, ლ-----ს ეცნობა, რომ 2018 წლის 26 თებერვალს აღსრულების ეროვნულ ბიუროში, შპს "ნ-----ის" განცხადების საფუძველზე, დაიწყო გამარტივებული წარმოება, ფულადი დავალიანების გადახდევენების შესახებ მოთხოვნასთან დაკავშირებით. ლ-----ს ეცნობა, რომ შეტყობინების მიღებიდან 10 კალენდარული დღის ვადაში შეეძლო განეხორციელებინა შეტყობინებაში მითითებული მოქმედებები, მათ შორის, განეცხადებინა წერილობითი პროტესტი აპლიკანტის მოთხოვნის წინააღმდეგ, თუ არ ეთანხმებოდა მოთხოვნას. რესპოდენტს ასევე განემარტა, რომ შეტყობინებაში მითითებული მოქმედებების განუხორციელებლობის შემთხვევაში გამოიცემოდა ბრძანება დავალიანების გადახდევენების შესახებ.

აღნიშნული შეტყობინება ლ-----ს ჩაბარდა პირადად 2018 წლის 09 მარტს.

2018 წლის 15 მარტს ლ-----მა განცხადებით მიმართა აღსრულების ეროვნულ ბიუროს და განმარტა, რომ აღიარებდა აპლიკანტის მოთხოვნას სრულად, გადახდას დაიწყებდა 2018 წლის 20 აპრილიდან, ყოველთვიურად თანაბარი გადახდით, ექვსი თვის განმავლობაში. აღნიშნულ პირობას დათანხმდა შპს „ნ-----ის“ წარმომადგენელი.

მტკიცებულება, რომელსაც ეყრდნობა სასამართლო:

- 2018 წლის 06 მარტის №S----- შეტყობინება გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ - ს/ფ 85-86.
- ლ-----ზე გზავნილის ჩაბარების დასტური - ს/ფ 87.
- ლ-----ის 2018 წლის 15 მარტის განცხადება - ს/ფ 88.
- შპს „ნ-----ის“ 2018 წლის 26 მარტის განცხადება - ს/ფ 92.

4.1.3. აღსრულების ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 26 მარტის №S----- ბრძანებით აპლიკანტს და რესპონდენტს შორის დამტკიცდა მორიგება.

აღნიშნული ბრძანება ჩაბარდა ლ-----ის დედას - შ-----ეს, ლ-----ის მიერ განცხადებაში მითითებულ მისამართზე, 2018 წლის 05 აპრილს.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- აღსრულების ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 26 მარტის №S----- მორიგების დამტკიცების შესახებ - ს/ფ 95-96.
- ლ-----ის ოჯახის სრულწლოვან წევრზე გზავნილის ჩაბარების დასტური - ს/ფ 99

4.1.4. 2018 წლის 07 ნოემბერს შპს „ნ-----მა“ განცხადებით მიმართა მოპასუხე - აღსრულების ეროვნულ ბიუროს, განმარტა, რომ რესპონდენტმა არ შეასრულა აღსრულების ეროვნული ბიუროს ბრძანებით გათვალისწინებული მორიგების პირობა და მოითხოვა გადახდის ბრძანების გამოცემა.

2018 წლის 08 ნოემბერს მოპასუხე - აღსრულების ეროვნულმა ბიურომ გამოსცა ბრძანება დავალიანების გადახდევის შესახებ, რომლითაც ლ-----ს დაეკისრა 6896.5 ლარის გადახდა შპს „ნ-----ის“ სასარგებლოდ.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- შპს „ნ-----ის“ 2018 წლის 07 ნოემბრის განცხადება - ს/ფ 100.
- აღსრულების ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 08 ნოემბრის №S-----

ბრძანება დავალიანების გადახდევენების შესახებ - ს/ფ 102.

სამოტივაციო ნაწილი

5. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

საქმეში არსებული მტკიცებულებების შეფასებისა და მხარეთა ახსნა-განმარტებების მოსმენის შედეგად, სასამართლომ მიიჩნია, რომ სარჩელი უსაფუძვლოა და არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

6. კანონები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსი, "სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ" საქართველოს კანონი.

7. სამართლებრივი შეფასება

7.1. საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 22-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სარჩელი შეიძლება აღიძრას ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობის მოთხოვნით.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მეორე მუხლის პირველი ნაწილის "დ" ქვეპუნქტის თანახმად, ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ - სამართლებრივ აქტად ჩაითვლება ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ ადმინისტრაციული კანონმდებლობის საფუძველზე გამოცემული სამართლებრივი აქტი, რომელიც აწესებს, ცვლის, წყვეტს ან ადასტურებს პირის ან პირთა შეზღუდული წრის უფლებებსა და მოვალეობებს. ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ - სამართლებრივ აქტად ჩაითვლება აგრეთვე ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილება მის უფლებამოსილებას მიკუთვნებული საკითხის დაკმაყოფილებაზე განმცხადებლისათვის უარის თქმის შესახებ, ასევე ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ გამოცემული ან დადასტურებული დოკუმენტი, რომელსაც შეიძლება მოჰყვეს სამართლებრივი შედეგი.

აღნიშნული ნორმის დეფინიციის შესაბამისად, ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ გამოცემული დოკუმენტის ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტად მიჩნევისათვის აუცილებელია, რომ იგი ფორმალურ-სამართლებრივი თვალსაზრისით აკმაყოფილებდეს აღნიშნულ იმპერტიული-ნორმატიულ მოთხოვნებს და შეიცავდეს ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ყველა ელემენტს, კერძოდ: სადავო ურთიერთობის ერთ-

ერთი მხარე უნდა იყოს ადმინისტრაციული ორგანო, სადავო სამართლებრივი ურთიერთობა უნდა გამომდინარეობდეს ადმინისტრაციული (საჯარო) სამართლის კანონმდებლობიდან და ადმინისტრაციული ორგანოს ღონისძიება მიმართული უნდა იყოს კონკრეტული შემთხვევის მოწესრიგებისა და არსებული სამართლებრივი მდგომარეობის შეცვლისაკენ, ანუ იგი უნდა აწესებდეს, ცვლიდეს, წყვეტდეს ან ადასტურებდეს პირის სამართლებრივ მდგომარეობას.

სასამართლო, ზემოაღნიშნული ნორმის შინაარსიდან გამომდინარე, მიიჩნევს, რომ გასაჩივრებული - 2018 წლის 08 ნოემბრის №S----- ბრძანება დავალიანების გადახდევინების შესახებ, ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ - სამართლებრივი აქტია. ამდენად, საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მეორე მუხლის პირველი ნაწილის "ა" ქვეპუნქტის შესაბამისად, დავის განხილვისას უნდა შემოწმდეს მისი შესაბამისობა საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მოთხოვნებთან და "სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ" საქართველოს კანონის შესაბამის ნორმებთან.

7.2. ფულადი თანხის დავალიანების გადახდევინების შესახებ მოთხოვნებთან დაკავშირებით გამარტივებული წარმოების წესსა და პირობებს განსაზღვრავს "სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ" საქართველოს კანონი. აღნიშნული კანონის 91² მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, აღსრულების ეროვნული ბიურო XVI¹ თავით დადგენილი წესით ახორციელებს გამარტივებულ წარმოებას ფულადი თანხის დავალიანების გადახდევინების შესახებ მოთხოვნებთან დაკავშირებით.

მითითებული საკანონმდებლო აქტის 91⁴ მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, წარმოების დაწყების საფუძველია დავალიანების გადახდევინების შესახებ განცხადება, რომელიც მიზნად ისახავს აღსრულების ეროვნული ბიუროს თავმჯდომარის მიერ დავალიანების გადახდევინების შესახებ ბრძანების გამოცემას. ამავე მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად, დავალიანების გადახდევინების შესახებ განცხადება უნდა შეიცავდეს: ა) მხარეებისა და მათი წარმომადგენლების (თუ საქმეში წარმომადგენელი მონაწილეობს) დასახელებას, პირად/საიდენტიფიკაციო ნომერს, მისამართს (ფაქტობრივ საცხოვრებელ ან/და საქმიანობის ადგილს), სხვა ცნობილ საკონტაქტო მონაცემებს; ბ) აპლიკანტის საბანკო რეკვიზიტებს; გ) აპლიკანტის მოთხოვნას; დ) დოკუმენტების ჩამონათვალს, რომელთა მეშვეობითაც

აპლიკანტი ასაბუთებს თავის მოთხოვნას და რომლებიც ერთვის დავალიანების გადახდევენების შესახებ განცხადებას; ე) მითითებას იმის შესახებ, ითხოვს თუ არა აპლიკანტი გამარტივებული წარმოებისას გაწეული დამატებითი ხარჯის (რომელიც შედგება სააპლიკაციო და ყადაღის დადებისათვის გათვალისწინებული საფასურებისაგან) ანაზღაურებას; ვ) მითითებას იმის შესახებ, რომ დაყენებული მოთხოვნა არ არის დამოკიდებული აპლიკანტის მიერ რაიმე საპასუხო ვალდებულების შესრულებაზე, ან რომ მან ასეთი ვალდებულება უკვე შეასრულა; ზ) მითითებას იმის შესახებ, ითხოვს თუ არა აპლიკანტი დავალიანების გადახდევენების შესახებ ბრძანების აღსრულებას; თ) მითითებას იმის შესახებ, ითხოვს თუ არა აპლიკანტი მოთხოვნის უზრუნველყოფის ღონისძიების სახით ყადაღის დადებას; ი) აპლიკანტის ან მისი წარმომადგენლის ხელმოწერას.

სასამართლოს მიერ დადგენილია, რომ შპს "ნ-----მა" დავალიანების გადახდევენების შესახებ განცხადებით მიმართა მოპასუხე - აღსრულების ეროვნულ ბიუროს და მოითხოვა გამარტივებული წარმოების გზით ლ-----ისათვის დავალიანების - 6796.5 ლარის, ასევე სააპლიკაციო საფასური - 100 ლარის დაკისრების მიზნით გადახდევენების შესახებ ბრძანების გამოცემა. შპს "ნ-----მა" განცხადებას დაურთო სასაქონლო ზედნადები, გასავლის ზედნადები.

"სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ" საქართველოს კანონის 91⁷ მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, აღსრულების ეროვნული ბიურო განცხადების რეგისტრაციიდან 5 სამუშაო დღის ვადაში ატყობინებს რესპონდენტს მის წინააღმდეგ გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ, ხოლო მე-2 პუნქტით განსაზღვრულია გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ შეტყობინების სავალდებულო რეკვიზიტები, კერძოდ იგი უნდა უნდა შეიცავდეს: ა) გამარტივებული წარმოების ნომერს; ბ) აპლიკანტის დასახელებას, დაყენებულ მოთხოვნას და მოთხოვნის საფუძველს; გ) მითითებას იმის შესახებ, რომ რესპონდენტი ვალდებულია შეტყობინების მიღებიდან 10 კალენდარული დღის ვადაში სრულად დაფაროს დავალიანება, თუ მოთხოვნას მართებულად მიიჩნევს, ან განახორციელოს ქვემოთ ჩამოთვლილ მოქმედებათაგან ერთ-ერთი: გ.ა) დაფაროს დავალიანების ნაწილი, თუ მოთხოვნას ნაწილობრივ მართებულად მიიჩნევს; გ.ბ) განაცხადოს წერილობითი პროტესტი აპლიკანტის მოთხოვნის წინააღმდეგ, თუ არ ეთანხმება მოთხოვნას; გ.გ) წერილობით აღიაროს მოთხოვნა სრულად, თუ მოთხოვნას მართებულად მიიჩნევს; გ.დ) წერილობით აღიაროს მოთხოვნის

ნაწილი, თუ მოთხოვნას ნაწილობრივ მართებულად მიიჩნევს; გ.ე) წარადგინოს განცხადება მორიგების შეთავაზების შესახებ; დ) განმარტებას იმის შესახებ, თუ რა სამართლებრივი შედეგი მოჰყვება დავალიანების გადახდევენების შესახებ ბრძანების გამოცემას; ე) გამარტივებული წარმოების საფასურის ოდენობას, ანგარიშსწორების წესს და აღსრულების ეროვნული ბიუროს საბანკო რეკვიზიტებს.

სასამართლო ასევე მიუთითებს "სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ" საქართველოს კანონის 91⁷ მუხლის მე-10 პუნქტზე, რომელიც განსაზღვრავს, რომ გამარტივებული წარმოებისას გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ შეტყობინება რესპონდენტს ჩაჰბარდება საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსით დადგენილი წესით. დაუშვებელია რესპონდენტისათვის გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ შეტყობინების საჯარო გამოცხადების გზით ცნობება.

სასამართლოს მიერ დადგენილია, რომ აღსრულების ეროვნული ბიუროს აღსრულების ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 06 მარტის №S----- შეტყობინებით, გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ, ლ-----ს ეცნობა, რომ 2018 წლის 26 თებერვალს აღსრულების ეროვნულ ბიუროში, შპს "ნ-----ის" განცხადების საფუძველზე, დაიწყო გამარტივებული წარმოება, ფულადი დავალიანების გადახდევენების შესახებ მოთხოვნასთან დაკავშირებით. ლ-----ს ეცნობა, რომ შეტყობინების მიღებიდან 10 კალენდარული დღის ვადაში შეეძლო განეხორციელებინა შეტყობინებაში მითითებული მოქმედებები, მათ შორის, განეცხადებინა წერილობითი პროტესტი აპლიკანტის მოთხოვნის წინააღმდეგ, თუ არ ეთანხმებოდა მოთხოვნას. რესპოდენტს ასევე განემარტა, რომ შეტყობინებაში მითითებული მოქმედებების განუხორციელებლობის შემთხვევაში გამოიცემოდა ბრძანება დავალიანების გადახდევენების შესახებ. აღნიშნული შეტყობინება ლ-----ს ჩაბარდა პირადად 2018 წლის 09 მარტს.

"სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ" საქართველოს კანონის 91⁸ მუხლის პირველი პუნქტის მიხედვით, რესპონდენტი უფლებამოსილია გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ შეტყობინების მიღებიდან 10 კალენდარული დღის ვადაში აღსრულების ეროვნულ ბიუროში წარადგინოს განცხადება მორიგების შეთავაზების შესახებ. რესპონდენტის მხრიდან მორიგების შეთავაზებად ითვლება შემთხვევა, როდესაც რესპონდენტი მართებულად მიიჩნევს დავალიანების ოდენობას ან მის ნაწილს, მაგრამ

ითხოვს დავალიანების ან მისი ნაწილის დაფარვის ვადის გაზრდას ან განაწილვადებას. ამავე მუხლის მე-5 პუნქტის მიხედვით, დავალიანების ოდენობისა და მისი დაფარვის პირობების შესახებ მხარეთა შორის მიღწეული შეთანხმების საფუძველზე აღსრულების ეროვნული ბიურო ამტკიცებს მხარეთა მორიგების პირობებს. მორიგება არ უნდა შეიცავდეს აპლიკანტის მიერ რაიმე საპასუხო ვალდებულების შესრულების პირობას.

სასამართლოს მიერ დადგენილია, რომ 2018 წლის 15 მარტს ლ-----მა განცხადებით მიმართა აღსრულების ეროვნულ ბიუროს და განმარტა, რომ აღიარებდა აპლიკანტის მოთხოვნას სრულად, გადახდას დაიწყებდა 2018 წლის 20 აპრილიდან, ყოველთვიურად თანაბარი გადახდით, ექვსი თვის განმავლობაში. აღნიშნულ პირობას დათანხმდა შპს „ნ-----ის“ წარმომადგენელი. ასევე დადგენილია, რომ აღსრულების ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 26 მარტის №S----- ბრძანებით აპლიკანტს და რესპონდენტს შორის დამტკიცდა მორიგება. აღნიშნული ბრძანება ჩაბარდა ლ-----ის დედას - შ-----ეს, ლ-----ის მიერ განცხადებაში მითითებულ მისამართზე, 2018 წლის 05 აპრილს.

სასამართლო არ იზიარებს მოსარჩელე მხარის განმარტებას, რომ ლ-----ს ადმინისტრაციული წარმოების შესახებ არანაირი შეტყობინება არ ჩაბარებია და აღნიშნულთან დაკავშირებით განმარტავს, რომ სასამართლოს მიერ, საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებებით დადგენილია, რომ აღსრულების ეროვნული ბიუროს აღსრულების ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 06 მარტის №S----- შეტყობინებით, გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ, ლ-----ს ეცნობა, რომ 2018 წლის 26 თებერვალს აღსრულების ეროვნულ ბიუროში, შპს „ნ-----ის“ განცხადების საფუძველზე, დაიწყო გამარტივებული წარმოება, ფულადი დავალიანების გადახდევის შესახებ მოთხოვნასთან დაკავშირებით. აღნიშნული შეტყობინება ლ-----ს ჩაბარდა პირადად 2018 წლის 09 მარტს. ამდენად, ლ-----ისათვის ცნობილი იყო მის მიმართ მიმდინარე წარმოების თაობაზე, მეტიც, 2018 წლის 15 მარტს ლ-----მა განცხადებით მიმართა აღსრულების ეროვნულ ბიუროს და განმარტა, რომ აღიარებდა აპლიკანტის მოთხოვნას სრულად, რაც გახდა მხარეთა შორის მორიგების საფუძველი. აღნიშნული ბრძანება კი ჩაბარდა ლ-----ის მიერ მითითებულ მისამართზე, მისი ოჯახის სრულწლოვან წევრს - დედას - შ-----ეს 2018 წლის 05 აპრილს. ამდენად, საფუძველსმოკლებულია მოსარჩელის მითითება, რომ მან არ იცოდა მის მიმართ მიმდინარე წარმოების შესახებ. სასამართლო მიუთითებს საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-

ე მუხლზე, რომლის თანახმად თითოეულმა მხარემ უნდა დაამტკიცოს გარემოებანი, რომელზეც იგი ამყარებს თავის მოთხოვნას და შესაგებელს, ხოლო ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მე-17 მუხლის პირველი ნაწილი ითვალისწინებს, რომ მოსარჩელე ვალდებულია დაასაბუთოს თავისი სარჩელი და წარადგინოს შესაბამისი მტკიცებულებები, ხოლო მოპასუხე ვალდებულია წარადგინოს წერილობითი პასუხი (შესაგებელი) და შესაბამისი მტკიცებულებანი. კანონის აღნიშნული ნორმები ადგენენ მხარეთა საპროცესო მოვალეობებს ადმინისტრაციულ სამართალწარმოებაში, რაც უზრუნველყოფს მხარეთა შეჯიბრობითობის პრინციპის სრულყოფილ რეალიზაციას. აქვე კანონი ადგენს გამონაკლის შემთხვევას, კერძოდ, როდესაც დავის საგანს წარმოადგენს ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის მართლზომიერების შემოწმება, მტკიცების ტვირთი გადადის აღნიშნული აქტის გამომცემ ადმინისტრაციულ ორგანოზე, მოპასუხე სუბიექტზე. მიუხედავად ამისა, მტკიცების ტვირთის ამგვარი გადანაწილება ადმინისტრაციულ აქტთან დაკავშირებული სარჩელის წარდგენისას არ გულისხმობს, რომ მოსარჩელე საერთოდ თავისუფლდება სარჩელის დასაბუთების ვალდებულებისგან, ანუ იმ გარემოებების შესაბამისი მტკიცებულებებით დადასტურების მოვალეობისგან, რითაც მისი მოთხოვნა ფაქტობრივად და იურიდიულად გამართლებული აღმოჩნდება. განსახილველ შემთხვევაში საქმეში წარმოდგენილი არაერთი მტკიცებულებით დასტურდება მოსარჩელის ინფორმირებულობა, ხოლო მისი საპირისპირო მტკიცებულება ლ-----ს არ წარმოუდგენია.

სასამართლო მიუთითებს "სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ" საქართველოს კანონის 91⁸ მუხლის მე-6 პუნქტზე, რომლის თანახმად, რესპონდენტის მიერ მორიგების პირობების დარღვევის შემთხვევაში აღსრულების ეროვნული ბიურო აპლიკანტის განცხადების საფუძველზე გამოსცემს დავალიანების გადახდევის შესახებ ბრძანებას მორიგების პირობებში აღნიშნული და რესპონდენტის მიერ დაუფარავი დავალიანების ოდენობაზე.

საქმის მასალებით უდავოდ დასტურდება, რომ ლ-----ს აღსრულების ეროვნული ბიუროს მიერ გაგზავნილი შეტყობინებები ჩაბარდა კანონის მოთხოვნათა სრული დაცვით. ასევე დადგენილია, რომ 2018 წლის 07 ნოემბერს შპს "ნ-----მა" განცხადებით მიმართა მოპასუხე - აღსრულების ეროვნულ ბიუროს, განმარტა, რომ რესპონდენტმა არ შეასრულა აღსრულების ეროვნული ბიუროს ბრძანებით გათვალისწინებული მორიგების პირობა და მოითხოვა გადახდის ბრძანების გამოსცემა. 2018 წლის 08 ნოემბერს მოპასუხე - აღსრულების ეროვნულმა ბიურომ გამოსცა ბრძანება დავალიანების

გადახდევენების შესახებ, რომლითაც ლ-----ს დაეკისრა 6896.5 ლარის გადახდა შპს "ნ-----ის" სასარგებლოდ, რაც სასამართლოს კანონშესაბამისად მიაჩნია.

7.3. ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობის საფუძვლები რეგლამენტირებულია საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-60¹ მუხლით, რომლის პირველი ნაწილი ადგენს, რომ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი ბათილია, თუ იგი ეწინააღმდეგება კანონს, ან არსებითად დარღვეულია მისი მომზადებისა ან გამოცემის კანონმდებლობით დადგენილი სხვა მოთხოვნები. ამასთან, კანონმდებელი მითითებული მუხლის მე-2 ნაწილში აზუსტებს, რომ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის მომზადების ან გამოცემის წესის არსებით დარღვევად ჩაითვლება ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა ამ კოდექსის 32-ე ან 34-ე მუხლით გათვალისწინებული წესის დარღვევით ჩატარებულ სხდომაზე ან კანონით გათვალისწინებული ადმინისტრაციული წარმოების სახის დარღვევით, ანდა კანონის ისეთი დარღვევა, რომლის არარსებობის შემთხვევაში მოცემულ საკითხზე მიღებული იქნებოდა სხვაგვარი გადაწყვეტილება.

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, ამ კოდექსის 22-ე მუხლში აღნიშნულ სარჩელთან დაკავშირებით სასამართლო უფლებამოსილია გამოიტანოს გადაწყვეტილება ადმინისტრაციული აქტის ბათილად ცნობის შესახებ თუ ადმინისტრაციული აქტი ეწინააღმდეგება კანონს და ის პირდაპირ და უშუალო (ინდივიდუალურ) ზიანს აყენებს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას, ან ინტერესს ან უკანონოდ ზღუდავს მას.

სასამართლოს მიაჩნია, რომ მოცემულ შემთხვევაში ადგილი არ აქვს საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-60¹ მუხლით გათვალისწინებულ კანონის დარღვევას. შესაბამისად, არ არსებობს აღსრულების ეროვნული ბიუროს დავალიანების გადახდევენების შესახებ 2018 წლის 08 ნოემბრის №S----- ბრძანების ბათილად ცნობის სამართლებრივი საფუძველი. ამდენად, ლ-----ს უარი უნდა ეთქვას სარჩელის დაკმაყოფილებაზე.

8. საპროცესო ხარჯები

8.1. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 55-ე მუხლის მე-2

ნაწილის თანახმად, სარჩელზე უარის თქმისას სასამართლოს მიერ გაწეული ხარჯები გადახდება მოსარჩელეს სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ, ხოლო ამავე კოდექსის 37-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, სასამართლო ხარჯებს მოიცავს სახელმწიფო ბაჟი, რაც მოსარჩელის მიერ გადახდილია დავის საგნის მოცულობის პროპორციულად 100(ასი) ლარის ოდენობით.

ამდენად, მოცემულ საქმეზე მოსარჩელის მიერ გადახდილი სახელმწიფო ბაჟი - 100 (ასი) ლარი უნდა ჩაითვალოს სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ გადახდილად.

სარეზოლუციო ნაწილი

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი, მე-2, მე-3, მე-4, მე-12, 22-ე მუხლებით, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 55-ე, 244-ე, 248-ე, 249-ე, 257-ე, 364-ე, 367-ე მუხლებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა:

1. ლ-----ის სარჩელი არ დაკმაყოფილდეს.
2. მოსარჩელის მიერ გადახდილი სახელმწიფო ბაჟი - 100 (ასი) ლარი, ჩაითვალოს სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ გადახდილად.
3. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს, მხარეთათვის დასაბუთებული გადაწყვეტილების გადაცემიდან 14 (თოთხმეტი) დღის ვადაში, სააპელაციო საჩივრით, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატაში (მდებარე მისამართზე: ქ. თბილისი, გრიგოლ რობაქიძის გამზირი №7ა), თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის (მდებარე მისამართზე: ქ. თბილისი, დავით აღმაშენებლის ხეივანი მე-12 კმ. №6) მეშვეობით.

მოსამართლე

ხატია არდაზიშვილი

